

ramme Snapsene, selv om de gaa omkring forklædte i bairersk Øl, altsaa en Konsekvens af den Brændevinsbeskatning, der nylig er vedtagen, dels at erstatte Fritagelsen for Told af nogle af de almindeligst brugelige Forbrugsartikler ved at lægge en Skat paa en ogsaa almindelig Forbrugsartikel, hvilket jo egentlig ender i den Sætning, at Forandring glæder; thi at bairersk Øl efterhaanden er blevet en almindelig Forbrugsartikel, særlig i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, men dog ogsaa for en Del paa Landet, derom have vi jo Alle Erfaringens Vidnesbyrd, som nylig er blevet bekræftet af den sidste ærede Taler. I Kjøbenhavn og paa Frederiksberg forbruges der af bairersk Øl pr. Hoved, efter Opgivelserne fra 1881, 294 Baiere eller 116 Potter, hvilket er en saa overordentlig Forbrug, sammenlignet med f. Ex. Forbrugen i Tydskland, at det er umuligt Andet, end at den hele Masse af Befolkningen, den hele Arbejderbefolkning, maa tage Del i denne Forbrug. Naar man altsaa vil benytte en Ølstat til at afløse andre Forbrugsartikler, som bruges af den hele Masse af Befolkningen, ser jeg ikke egentlig, at dertil er nogen Grund; bør det One affattes, bør det Andet ikke indføres. Men det hører nu ikke herhen, og jeg skal derfor ikke fordybe mig videre i den Betragtning, jeg nu vil fremsætte, at det er jo et stort Spørgsmaal, som behandles benegtende af de allerførste Videnskabsmænd, der have været i Europa i mange Aar, om Arbejdsklassen egentlig føler sig trykket ved Skatten paa de almindelige Forbrugsartikler. Dertil skal jeg komme tilbage, naar vi komme ind paa Toldloven; men det, som jeg her vil gjøre gjældende, det er, at Diemedet er i en væsentlig Henseende det at erstatte Beskatningen paa en almindelig Forbrugsartikel med Beskatning paa en anden, og dertil forekommer det mig ikke, at der er tilstrækkelig Grund. Der er imidlertid et andet Diemed, hvori Brændevinsbeskatningen er indført, nemlig i det sociale Diemed, at søge Brændevinsforbrugen indskrænket. Nu er det ganske vist, at vi ogsaa i Henseende til Brændevinsforbrugen staa meget høit, og skjøndt jeg efter min Erfaring synes, at jeg ser meget færre drukne Folk nu end for 20—30 Aar siden, kan det jo ikke benegtes, at mange Ulykker fremkomme ved den umaadeholdne Brændevinsnydelse. Det Samme er vel ogsaa Tilfældet, naar vi komme ind paa at tale om den umaadeholdne Nydelse af bairersk Øl; ogsaa er jo i høi Grad svækkende for Legemet og frembringer, vel ikke saa hurtigt som Brændevinen, men dog lidt efter lidt meget alvorlige Følger. Den maadeholdne Nydelse af

bairersk Øl siges jo derimod af de Allerkyndigste at være gavnlig og styrkende, og det er et stort Spørgsmaal, om man ikke begaar en Feil mod det sociale Diemed, som man vil ramme gennem Forhøielsen af Brændevinsafgiften, naar man forbyr det bairerske Øl. Jeg tror egentlig, at de, der hengive sig til at drikke bairersk Øl, drikke færre Snapse, og jeg tror, at jo mere man kan lette Ølforbrugen, desto mere indskrænker man Brændevinsforbrugen. Derfor har jeg nogen Betænkelighed ved i dette Dieblit at gaa ind paa en Ølbeskatning. Medens jeg fuldt ud erkjender, at Øllet er et fortræffeligt Objekt for Skat — thi netop fordi det er en Masseforbrugsartikel, har den for Fiscus en stor Betydning — bliver det et Spørgsmaal: naar skulle vi da benytte dette Skatteobjekt, og jeg vil gjerne indrømme, at det maaske havde været lettere, naar man havde prøvet derpaa for 10 Aar siden, end netop nu, thi for Diebliffet ser jeg ikke, at der opnaas noget Synderligt ved at lægge en Skat paa Øl. Anderledes vilde Sagen have stillet sig for min Betragtning, dersom den høitærede Minister samtidig med dette Forslag om Ølbeskatning havde fremlagt et Lovforslag til Affattelse f. Ex. af Bygningssafgiften, altsaa et Forslag til Lettelse af de kommunale Byrder; og først og fremmest havde havt noget Haab om at kunne sætte de store ekstraordinære Foranstaltninger igjennem, som nu desværre formentlig ligge brast i denne Session som saa mange andre. Naar der var forelagt et Forslag om at hæve saadanne Statskatter som Bygningssafgiften, Digningskatten og Expropriationsafgiften, kort sagt, en hel Del Afgifter, som thynge svært paa Kommunerne, saa skulde jeg med Glæde være med til at stemme for Ølskatten, og saa vilde jeg først og fremmest stemme for det Forslag, den ærede sidste Taler har fremsat, altsaa sætte den overordentlig høit; thi al den Staahei, som nu skal gjøres af Toldvæsenet for at tilveiebringe en Million, finder jeg ikke tilstrækkelig Anledning til. — Jeg vender nu tilbage til Sagen, saaledes som den nu foreligger, og da skal jeg sige, at jeg har en ganske anden Sympathi for den af den høitærede Minister oprindelig foreslaaede Maltbeskatning end for en Udbyttebeskatning. Denne finder jeg af mange Grunde slet ikke nyttig. Gud bevare Enhver for at blive Tolder nutilbids, naar al den Kontrol skal føres, som nu skal paalægges! Og den stakkels Brygger! Hvorledes en mistænksom og samvittighedsfuld Tolder skal komme ud af det med Bryggerne, forstaaar jeg sandeligen ikke; men derfor har jo det ærede Udval